

Κατὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ πανεπιστημίου ἐλήφθη ὡς παράδειγμα ἡ τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων διάταξις. Διακρίνεται λοιπὸν καὶ τοῦτο εἰς τέσσαρας σχολάς· τὴν θεολογικὴν, τὴν νομικὴν, τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν φιλοσοφικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσι πάντα τὰ ὑπὸ τῶν τριῶν ἐτέρων μὴ περιλαμβανόμενα μαθήματα. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πρυτάνεως, ὃν ὁ βασιλεὺς ἐκλέγει ἐκ τριῶν μελῶν ὑπὸ τῆς συγκλήτου εἰς αὐτὸν προτεινομένων, καὶ ὅστις, παρὰδίδων τὴν πρυτανείαν του, ὀφείλει νὰ λαλῇ δημοσίᾳ περὶ τῆς ὑλικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ πανεπιστημίου καταστάσεως· ὁ πρύτανης δὲ οὗτος ἐκλέγεται μόνον καθ' ἑκάστον ἔτος, καὶ πρῶτος ὑπῆρξεν ὁ Σχινᾶς, ὅστις, ὡς πρόεδρος τῆς προμνημονευθείσης ἐπιτροπῆς, ὡς σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας, ὡς ὑπουργὸς καὶ ὡς πεπαιδευμένος ἐν γένει, ἦτο τῶντι ἄξιος νὰ προηγηθῇ κατὰ τοῦτο τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων του.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 15, 1866.

Τῆς Βουλῆς ἐληξεν ἡ πρώτη περίοδος εὐθὺς μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ· διατάχθη δὲ ἀμέσως νέα ἑκτακτος σύνοδος, ἐντολὴν ἔχουσα νὰ συζητήσῃ δύο μόνον νομοσχέδια· πρῶτον, τὸ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος καὶ δεῦτερον τὸ περὶ τῶν ἐν Δαυρίῳ σκωριδῶν. Καὶ συνήλθον μὲν οἱ ἐν Ἀθήναις βουλευταὶ, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γίνῃ ἐναρξίς μετὰ τινος ἡμέρας διὰ τὴν ἀπουσίαν πολλῶν, ἦτοι χθές.

Δὲν ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ σύνταξις εἰς τὴν χήραν τοῦ Α. Μαυροκορδάτου, οὔτε εἰς τὴν τοῦ Αντ. Κριεζῆ. Ἀγνωμοσύνην περιτρυνωτέραν ταύτης πρὸς ἄνδρας σώσαντας τὴν Ἑλλάδα δὲν γνωρίζομεν.

Ἀπέθανε, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὁ καθηγητὴς Λεόντιος Ἀναστασιάδης, διαπρεπέστατος ἑλληνιστὴς καὶ μέγας ζηλωτὴς τῆς ἐπιδόσεως τῶν νέων. Ὁ αἰδίδιμος Λεόντιος ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων διδασκάλων, οἵτινες οὐ μόνον γνώσεων, ἀλλὰ καὶ χρηστότητος ἀνεξάντλητον πηγὴν ἐθεώρουν τὴν μελέτην τῶν ἑλλήνων συγγραφέων· καὶ εἰς ταύτην τὴν ὀρθοτάτην ἰδέαν

ἐπόμενος ἠρμήνευεν αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος νὰ ρυθμίσῃ καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸ στήθος τῶν μαθητῶν. Ἡ ἐπίδοσις εἰς ἀμφοτέρωτα ταῦτα ἐνέπλησσον ἀγαλλιᾶσεως τὴν καρδίαν τοῦ Λεοντίου, ὅστις καυχώμενος ἔλεγεν ὅσκις ἤκουεν εὐδοκίμουνα καὶ ἐπαινούμενον πρῶτην τινὰ μαθητὴν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ χειραγωγήσῃ τὸν ἐπαινούμενον.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Κόρις Συντάκτα!

Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅπου ἤμην ἀπὸν ἀπὸ τινῶν μηνῶν, ἀνέγνων τὸ ὑπ' ἀριθ. 373 φυλλάδιον τῆς Πανδώρας, τὸ περιέχον σύντημον νεκρολογίαν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Κ. Νομικοῦ. Τοῦ ἀνδρὸς τούτου δικαίως ἰπαινεί ἡ Πανδώρα τὴν φιλοπατρίαν· ἐγὼ δὲ, ὅστις οἰκειότατος αὐτοῦ ἤμην, ἐξετιμήσθαι πλέον παντὸς ἄλλου τὸν ζῆλον ὅστις ἀνέφλεγεν αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ τὴν ἐτοιμότητα μεθ' ἧς ἤρχετο οὐ μόνον εἰς βοήθειαν τῶν δημοσίων καλῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνακούφισιν ἰδιωτικῶν ἀναγκῶν.

Τὸν μακαρίτην Νομικὸν περιποιήθη καθ' ἑλπὴν αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν καὶ ἐκῆδυσεν ἀποθανόντα ἕτερος φιλογενέστατος ἡμῶν συμπολίτης, ὁ ἐνταῦθα μεγαλέμπορος καὶ παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος Κ. Παῦλος Λουτράρης. Ὁ ἑμογενὴς οὗτος, πρὸ πολλῶν ἐτῶν καταστὰς ἐν Τραπεζοῦντι, διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ φιλοπατρίᾳ καὶ γενναϊότητι, κατέτιμήσεν ἀληθῶς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα· τοσαύτην δὲ ἀπέκτησεν ἀγαθὴν ὑπόληψιν, ὥστε καὶ ξέναι δυνάμεις, οἷα παραδαίγματα χάριν ἡ Ρωσία, ἥτις ἐστεῖλεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τῆς Ἀγ. Ἀννης, ἀπεναιμον αὐτῷ παράσημα.

Ὁ Κ. Π. Λουτράρης ἀνεπλήρωσε πολλάκις ἀφιλοκερδῶς καὶ τὸν ἀπὸντα Ἕλληνα ἠρόξενον· μετὰ δὲ τὴν ἐκτωδριανὴν μεταβολὴν ἐξετέλεσε προξενικὰ καθήκοντα τρία περίπου ἔτη. Καὶ ὅμως ἐνῶ, ὡς εἶπον, αἱ ξέναι δυνάμεις ἐτίμησαν αὐτὸν, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις οὐ μόνον παράσημον, ὡς ὠφελεῖ, δὲν ἐστεῖλεν αὐτῷ, ἀλλ' οὔτε χάν, πράγμα ἀπίστευτον, ἐπιστολὴν εὐχαριστήριον. Καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἐψύχρανε τὸν ζῆλον τοῦ Κ. Λουτράρη, ἐψυχράνη ὅμως ἡμῶν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἵτινες βλέπομεν τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν παρορῶσαν ὅτι ἐξ ἐναντίας, χάριν αὐτοῦ αὐτῆς τοῦ συμφέροντος, ἐπρεπε νὰ ἐνισχύῃ καὶ ν' ἀμείβῃ. Δέ-
ξασθε κλ. N. N.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 4 Δεκεμβρίου 1865 (*).

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 579 φυλλάδιῳ αἰνίγματος
καὶ τοῦ γρίφου.

Ἀῖσωπος. — Ἀσωπός.

Ψυχῆς ἡ πυξίς ἡρεμία.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ὁ λόσωμα τοῦ ὄντος τῶν ζώων μέλος εἶμαι,
τὴν κεφαλὴν ἐὰν τμηθῶ, ὄρος ἐν Θράκῃ κείμαι.
Κ. Π. Γ.

(*) ΣΗΜ. ΠΑΝΔ. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ περιέχει ὅλην τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ Κ. Π. Λουτράρη, οὗ τινος γινώσκομεν καὶ τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸν ζῆλον. Ἀμαρτάνει δὲ ἡ Κυβέρνησις φερ-
μένη πρὸς τοιοῦτους ἄνδρας μετὰ τῆς ἀδιαφορίας, τὴν ὁποίαν στη-
λιτεύει ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής.

ΓΡΙΦΟΣ.

